

عنوان مقاله:

تحلیل نقش میانجی درگیری شغلی بر رابطه بین قصد ترک خدمت کارکنان و نا امنی شغلی

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی مدیریت، حسابداری و اقتصاد در توسعه پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ثریا نامداری پور - دکترای، دانشکده مدیریت، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

صدف آرمیده - دانشجوی رشته پزشکی عمومی، دانشگاه علوم پزشکی

فهیمه جمشیدی - کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر، درصدد سنجش تاثیر نا امنی شغلی بر قصد ترک خدمت کارکنان با نقش میانجی درگیریشغلی در اداره کل سازمان میراث فرهنگی استان اصفهان بود. این مقاله از نوع پژوهش های کاربردی و از نظر روش گردآوری داده ها از نوع تحقیقات توصیفی پیمایشی بود. برمبنای روش نمونه گیری تصادفی ۱۰۲ نفر از کارکنان اداره کل سازمان میراث فرهنگی استان اصفهان مورد آزمون قرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزارهای Spss و PLS Smart استفاده شد. پژوهش حاضر از لحاظ روایی دارای روایی محتوایی و روایی صوری بوده و با بررسی آلفای کرونباخ که برابر ۰/۹۳۷ می باشد دارای پایایی قابل قبولی است. نتایج پژوهش نشان داد که نا امنی شغلی هم به صورت مستقیم و هم بامیانجی گری درگیری شغلی تاثیر مثبت و معناداری بر قصد ترک خدمت کارکنان دارد. نتایج مدل یابیمعادلت ساختاری نیز نشان داد که داده های گردآوری شده با مدل مفهومی پژوهش حاضر نیز برازش مناسبی دارد

کلمات کلیدی:

درگیری شغلی، قصد ترک خدمت کارکنان و نا امنی شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1651365>

